

آشنایی با سازمان های شبدری

ضحی هادی زاده ۱* علی اکبر خوئی ۲*

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد مدیریت اجرایی دانشگاه آزاد اسلامی واحد ساری، zoha.h7@gmail.com

۲- کارشناس ارشد معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد ساری، Ali.khouei7@gmail.com

چکیده:

در گذشته پارامترهایی از جمله اندازه ی سازمان، وضوح نقش، تخصص گرایی و کنترل در درون هر سازمان حائز اهمیت بود اما امروزه سازمان ها ساختار خود را از حالت سنتی تغییر داده اند و به سمت سازمان های مجازی و شبکه ای در حال تغییر و حرکت هستند. این سازمان ها خصوصیاتی از جمله نوآوری، انسجام، سرعت و انعطاف پذیری را به همراه دارند. هر یک از سازمان های جدید امروزی، نقش و ساختار متفاوت و مناسبی را برای پایداری و بقای خود دارند.

کلیدواژه: سازمان، محیط سازمانی، واکنش سازمان در برابر محیط، سازمان شبدری.

(۱) مقدمه:

بدلیل ماهیت عصری که در آن قرار داریم تفاوت بسیاری میان سازمانهای امروزی و گذشته وجود دارد. سازمان ها قبلا در محیطی پایدار به سر می برند و وقایع آینده تقریباً قابل پیش بینی بودند بطوری که مدیران می توانستند در شرایط مطمئنی برنامه ریزی کنند اما امروز محیط به شدت در حال تغییر است و تغییرات تکنولوژی، اقتصادی، سیاسی، فرهنگی و اجتماعی به سرعت سازمان ها را تحت تاثیر قرار می دهد دنیا به سرعت تغییر می کند بنابراین سازمان ها و تشکیلات دولتی هم باید شیوه خود را تغییر دهند. افراد هوشمند و سازمان ها ناگزیرند این تغییرات را درک کنند بنابراین باید در فرهنگ یادگیری و اندیشه سنت گریزی جدی بود و تغییرات را درک کرد و از آنها با دانایی قرن ۲۱ استفاده نمود. تولستوی می گوید: من از بعضی آدمها تعجب می کنم می خواهند دنیا را تغییر دهند ولی از تغییر خود عاجزند در آینده نزدیک تنها سازمانی می تواند ادعا برتری کند که قادر باشد از قابلیت ها، تعهد و ظرفیت یادگیری در تمامی سطوح سازمان بنحو احسن بهره برداری نماید. توانایی یادگیری زودتر و سریعتر از رقبا، تنها مزیت نسبی در دهه آینده خواهد بود. امروز اصلی ترین تهدید ها که متوجه بقا سازمان ها و جوامع هستند نتیجه فرایند های آرام و تدریجی می باشند و نه وقایع ناگهانی. اگر ما بر روی وقایع متمرکز شویم بهترین کاری که می توانیم انجام دهیم پیش بینی اتفاق قبل از وقوع و در نتیجه اتخاذ عکس العمل بهینه است.

سازمان شبدری واژه ای تازه و خلاق است، که باید با تخیل تازه به آن نگریست، و در آن با خلاقیت علمی مفاهیم جدید پدید آورد، و با این مفاهیم جدید هر روز بینش تازه ای نسبت به عرصه مورد نظر ایجاد کرد. تخیل تازه ای که با واژگانی تازه مشخص شده باشد، بسیار مهم است، و براحتی می تواند بر اجتماع تاثیر سازنده بگذارد. اما برای استفاده از این ابزار باید بتوانیم تحولات ناشی از تداوم تمدن صنعتی گذشته را از تحولاتی که باعث تسهیل ظهور تمدن جدید می شود، به وضوح تشخیص دهیم. در یک کلام، باید کهنه و نو را، یعنی نظام صنعتی موج دوم را از تمدن با تغییرات ناپیوسته موج سوم را که آینده ماست درک کرد. در این تمدن جدید هیچ امکان غیر منتظره را نباید از نظر دور داشت. بنابراین در این سازمان های شبدری باید تفکر واژگون داشت، و به کار و زندگی و درآمد و رفاه و ازدواج و مهارت ها و برنامه های آموزشی و حمل و نقل و سن و سال مدیران و غیره و غیره با دیدی دگرگونه و نو نگریست. زمانه اندیشیدن به رویا های تازه است، اندیشیدن به پنجره هایی که گشوده میشوند، حتی اگر بعضی درها بسته می شوند. نباید اسیر و دربند شده وارد آینده شویم، باید به اطراف خود نگاه کنیم، تا بتوانیم قاطعانه و با آرزو های واقعی وارد تمدن نو شویم. (ملکی فر، ۱۳۸۶)